



„DIVADLO PRO ZLÝ ČIN.“

– Miro Dacho

Festival Ambivalentnej Diéty

Keď ma Silvia oslovila na lektorovanie festníkového workshopu, museli sme sa trikrát uistiť, že či si ma náhodou s niekým nepomýlila a že vie, do čoho ide. Rozhodne odpovedala, že veľmi dobre vie a že jej to príde ako super nápad. A ja, keď počujem super nápad, neváham, idem, riešim. A tak som tu. Moje „tenkrát pepřovi“ s FAD-kom. No, ale čo teraz? Iba byť tu nestačí. Treba aj niečo robiť. Ale čo? Frekventantstvo neprišlo v plnom počte, bolo nutné robiť nábor. Tie prebehli úspešne a tak si v historicky prvom čísle festníka FAD-ka môžete prečítať články od tých najpovolanejších – Kováčov.

Úvodné slová píšem v podvečer druhého festivalového dňa, teda v nedeľu o 17:49. A musím konštatovať, že FAD miluje jedlo a rozdávať ho iným. Všetkým, čo sme tu. Pred chvíľou som počul krásny dialóg, v ktorom jedna osoba dojedla posledné sústo rizota a povedala, že večeru by sme mali. Druhá osoba

mu odpovedala, že o hodinu bude ďalšia. Za takú kopu jedla by sa nehanbil žiaden streetfood festival.

10. rokov je krásne jubileum. Najmä, keď zoberieme do úvahy strastiplné roky covidové a že sa jedná o amatérske umenie. Divadelný historik a pedagóg Ján Jaborník vraj hovorieval, že divadlo, najmä to generačné, má životnosť najviac 10 rokov. Povedal to sice o divadle ako o súbore či inštitúcii (nie o divadle ako takom), ale aplikovať to môžeme aj na festival. Veď bez súborov by bol program len akýmsi letným táborom.

Hovorieval však aj to, že povinnosťou divadelných umelcov je tvoriť a vzdelávať sa. Som tu prvýkrát, aj to len zopár hodín, ale môžem s úsmevom konštatovať, že FAD to spĺňa nielen s prehľadom, ale aj s nadhľadom a s láskou. Lebo láska ide cez žalúdok.

Matej Feldbauer

KTO SÚ NAŠI FADILITÁTORI?



Silvia Vollmann

Meno?

Silvia.

Mesto?

Nitra.

Zviera?

Pes.

Keby si bola bicykel, kto by ti nafúkal dušu?

Netu Ším.

Nitra alebo Bratislava? Pričom Bratislava nie je možnosť.

Nitra.

Doživotná zásoba Corgoňa alebo Nitranu?

Nitran.

Môžeš exportovať jedného Slováka do Čiech, kto to by to bol?

Silvia Vollmann.

Ktorá kapela by mala otvárať olympiádu na Slovensku – Desmod alebo Gladiátor?

(smiech) Bože, ani jedna!

Vec?

Telefón.



Martina Mašlárová

Meno?

Martina.

Mesto?

Bratislava.

Zviera?

Škrečok.

Keby si bola bicykel, kto by ti nafúkal dušu?

Miro Dacho.

Nitra alebo Bratislava? Pričom Bratislava nie je možnosť.

Nitra.

Doživotná zásoba Corgoňa alebo Nitranu?

Ježiši, to je ťažké. (dlho, dlho premýšľala) Corgoň.

Môžeš exportovať jedného Slováka do Čiech, kto to by to bol?

(každý si asi vie domyslieť, poznámka red.) :)

Nedávno si sa zúčastnila troch festivalov naraz. Koľko elektriny žerie klonovacia mašinka?

Tieto fyzikálne veličiny, žiaľ, nemám v merítku.

Vec?

Pero.



simpsonovci.com

Miroslav Dacho

Meno?

Miro.

Mesto?

Bratislava.

Zviera?

Pes.

Keby si bol bicykel, kto by ti nafúkal dušu?

Vzduch.

Nitra alebo Bratislava? Pričom Bratislava nie je možnosť.

Báb.

Doživotná zásoba Corgoňa alebo Nitranu?

Nitran je tiež pivo? To nepoznám. (bolo mu vysvetlené) Jáj, tak to Nitran.

Môžeš exportovať jedného Slováka do Čiech, kto to by to bol?

(tiež asi viete, nebudeme politický denník, poznámka red.) :)

Prečo Plzeň?

Plzeň forever.

Vec?

Plzeň.

A neskôr príde aj Miro Zwiefelhofer.



Boh múch

Počas predstavenia som si spomenul na pesničku, ktorá pred niekoľkými rokmi kráľovala na vrcholoch rebríčkov. Malé koníky ľúbi Boh. Konkrétne slová: „Malé mravčeky ľúbi Boh“. To ma prinútilo rozmýšľať nad tým, (keďže podľa predstavenia sme pre mravce niečo ako bohovia), či sme spravodliví bohovia a ako ich máme radi? Spýtal som sa troch chalanov z predstavenia na ich správanie k mravcom. Ich odpovede ma popravde prekvapili. Čakal som, že ako malí chalani rozbíjali mraveniská a páchali masové genocídy. Avšak ich panovanie nebolo kruté, ale ľahostajné. O mravce neprejavujú dostatočne veľa záujmu. Alebo naopak, prejavujú ho dostatočne? Tak či onak, po uvedení inscenácie ich začali pozorovať viac (asi charakterová štúdia). Ďalej som sa pýtal, či aj my, ľudia, nie sme len nejaké veľké mravenisko. Dostal som odpoveď v podobe citátu od Qui-Gona Jina z Hviezdnej Brány: „There’s always a bigger fish“. Ja som však musel oponovať hláškou od kapitána Nema z filmu Titanic: „You’re going to need a bigger boat“.

MK2



Jesenné zaspávanie

Ako malý chlapec som videl film Krvilačné pirane, ktorý mi zmenil život a ukázal nové spôsoby ako hľadiť na umenie. Rovnako to asi mala aj režisérka inscenácie Nikola Jankovýchová, keď videla filmové spracovanie hry Jarné prebudenie. To ju primälo k tomu, aby toto klasické dielo oživila a ukázala zásadnosti tém v spoločnosti. Počasie neprialo a večer začalo pršať. Napriek tomu mi herci radi odpovedali na pár jednoduchých otázok. Vysvetlili mi, ako sa báli skúšok s pani režisérkou. Keď som sa Michala Baráta opýtal na jeho obrázok s intímny podtextom (nad ktorým postava Otta nehanebne masturbuje) – či sa jedná o falzifikát. Ako odpoveď som dostal len neprijemný pohľad, ktorý dával jasne najavo, že ma do toho nič. Opätoval som mu pohľad, ktorý vyjadroval, že je dôležité hovoriť pravdu.

Presne toto s nami robia tie sociálne siete a médiá. Ukazujú nám falošné ideály maskulinity, ktoré mnohých mladých dovádzajú k depresiám z dôvodu neschopnosti priblížiť sa danému ideálu. Ku koncu som bol poprosený, ako veľké zviera v spravodajskom odbore, či by mohli herci využiť túto jedinečnú príležitosť a našu platformu, aby niečo odkázali svetu. Priestor som im teda venoval: „Budte na seba dobrí, počúvajte sa a širte mier.“ Viac sa mi, žiaľ, nepodarilo zistiť, keďže začala búrka. Tak som este celý súbor pozval na pizzu a rozlúčili sme pri východe slnka. Ja som sa vybral opačným smerom spísať do slov tento zážitok, ktorý mi ponúkli.

MK1

